NN 78/2018 (31.8.2018.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-625/2013 od 22. svibnja 2018.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1594

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Miroslav Šeparović, predsjednik, te suci Andrej Abramović, Ingrid Antičević Marinović, Mato Arlović, Snježana Bagić, Branko Brkić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić, Goran Selanec i Miroslav Šumanović, odlučujući o ustavnoj tužbi koju je podnijela Stanka Teklerović iz Inđije, Republika Srbija, koju zastupa Tomislav Milosavljević, odvjetnik iz Rijeke, na sjednici održanoj 22. svibnja 2018. donio je

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Vrhovni sud Republike Hrvatske dužan je donijeti odluku u predmetu koji se vodi pred tim sudom pod brojem Rev x-998/17 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šest (6) mjeseci, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositeljici Stanki Teklerović, određuje se primjerena naknada zbog povrede ustavnog prava na razumnu duljinu postupka zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 38.000,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. ove izreke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositeljice Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Podnositeljica je 19. srpnja 2012. podnijela zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku Županijskom sudu u Rijeci koji se rješenjem broj: Gzp-145/12-9 od 7. siječnja 2013. oglasio nenadležnim i predmet ustupio »nadležnom« Ustavnom sudu na daljnji postupak.

Naime, u trenutku odlučivanja o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku predmet se u vezi s podnesenom revizijom (evidentiranom pod brojem Rev I-937/12) nalazio na Vrhovnom sudu.

Navedeno rješenje Županijskog suda u Rijeci zaprimljeno je kod Ustavnog suda 7. veljače 2013.

Zahtjev podnositeljice za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku smatra se ustavnom tužbom, podnesenom na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), zbog duljine parničnog postupka, koji se u trenutku odlučivanja o zahtjevu vodio pred Vrhovnim sudom pod brojem Rev I-937/12.

Podnositeljica podneskom nazvanim »zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku«, zaprimljenim na Ustavnom sudu 9. studenoga 2017., zahtjeva da Ustavni sud donese odluku o podnesenoj ustavnoj tužbi.

I. ČINJENICE VAŽNE ZA USTAVNOSUDSKI POSTUPAK

2. Ustavni sud u postupku pokrenutom ustavnom tužbom, na temelju navoda ustavne tužbe i uvida u parnični spis Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Krku broj: P-7390/15 (ranije: P-556/97, P-362/06, P-1182/09), utvrdio je sljedeće pravno relevantne činjenice za odlučivanje o povredi ustavnog prava podnositeljice, zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava.

Podnositeljica (tužiteljica) je Općinskom sudu u Krku (sada: Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Krku) podnijela 20. studenoga 1997. tužbu radi utvrđenja da je zaključen ugovor o kupoprodaji nekretnina, radi poništenja ugovora o kupoprodaji, te radi uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja.

Općinski sud u Krku održao je prvo ročište za glavnu raspravu 12. lipnja 1998.

Općinski sud u Krku održao je ročišta: 4. listopada 1999., 26. svibnja 2000., 7. rujna 2000., 18. listopada 2000. i 19. prosinca 2000. na kojem je zaključena glavna rasprava.

Općinski sud u Krku, presudom broj: P-556/97-31 od 19. prosinca 2000., djelomično je prihvatio tužbeni zahtjev podnositeljice, dok je isti u preostalom dijelu odbijen (točka III. i IV. izreke).

Općinski sud u Krku otpremio je 10. lipnja 2002. Županijskom sudu u Rijeci žalbu podnositeljice (od 7. svibnja 2002.) i žalbe tuženika (od 26. travnja 2002. i 8. svibnja 2002.).

Županijski sud u Rijeci, rješenjem broj: Gž-1551/02-2 od 8. ožujka 2006., ukinuo je presudu Općinskog suda u Krku broj: P-556/97-31 od 19. prosinca 2000. i predmet vratio na ponovno suđenje.

Općinski sud u Krku održao je ročišta: 28. kolovoza 2006., 20. studenoga 2006. i 19. travnja 2007. na kojem je zaključena glavna rasprava.

Općinski sud u Krku, presudom broj: P-362/06-59 od 19. travnja 2007., djelomično je usvojio tužbeni zahtjev podnositeljice (točka I. izreke), dok je tužbeni zahtjev u preostalom dijelu odbijen (točke II., III. i IV. izreke).

Županijski sud u Rijeci, presudom i rješenjem broj: Gž-1698/08 od 14. listopada 2009., odbio je žalbu podnositeljice kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu (točka I. izreke), dok je točkom II. izreke djelomično uvažio žalbe tuženika te djelomično preinačio prvostupanjsku presudu. Ujedno je rješenjem (točkama I. i II.) uvažio žalbu podnositeljice i prvotuženice te je prvostupanjsku presudu djelomično ukinuo i vratio predmet na ponovno odlučivanje.

Općinski sud u Krku, rješenjem broj: P-1182/09-77 od 17. lipnja 2010. utvrdio je prekid postupka zbog smrti prvotuženice.

Podnositeljica je protiv presude Županijskog suda u Rijeci broj: Gž-1698/08 od 14. listopada 2009. podnijela reviziju zaprimljenu kod Općinskog suda u Krku 17. lipnja 2010.

Općinski sud u Krku, rješenjem broj: P-1182/2009-4 od 7. travnja 2011., pozvao je nasljednike prvotuženice da preuzmu postupak broj: P-1182/09.

Nasljednici prvotuženice podnijeli su žalbu protiv rješenja Općinskog suda u Krku broj: P-1182/09 od 7. travnja 2011.

Županijski sud u Rijeci, rješenjem broj: Gž-5966/2011-2 od 14. veljače 2012., odbio je žalbe prvotuženika Nikole Veljačića, drugotuženice Katarine Žigato i trećetuženika Nikole Žigato i potvrdio prvostupanjsko rješenje.

Podnositeljica je podneskom od 13. srpnja 2012. zatražila donošenje rješenja o nastavku prekinutog postupka.

Podnositeljica je 19. srpnja 2012. podnijela Županijskom sudu u Rijeci zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Iz očitovanja uredujućeg suca Općinskog suda u Krku broj: P-1182/2009-23 od 22. listopada 2012. proizlazi da je nakon što je odlukom Županijskog suda u Rijeci broj: Gž-5966/2011 od 14. veljače 2012. odbijena žalba nasljednika prvotuženice, spis u povodu revizije od 17. lipnja 2010. proslijeđen je na rješavanje Vrhovnom sudu.

Vrhovni sud je presudom broj: Rev x-937/12-2 od 13. siječnja 2015. odbio reviziju podnositeljice kao neosnovanu.

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Krku u predmetu broj: PuP-3168/2015 održala je ročišta: 2. lipnja 2015., 3. rujna 2015., 11. rujna 2015., 19. studenoga 2015. i 10. prosinca 2015. na kojem je zaključena glavna rasprava.

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Krku održala je ročište na kojem je objavljena presuda broj: P-7390/2015-4 od 22. siječnja 2016.

Podnositeljica je podneskom od 28. studenoga 2016. zahtijevala pisani otpravak presude broj: P-7390/15 od 22. siječnja 2016.

Županijski sud u Rijeci, presudom i rješenjem broj: Gž-326/2017-4 od 14. lipnja 2017., odbio je žalbu podnositeljice u odnosu na točke I., III. i IV. i u tom dijelu potvrdio prvostupanjsku presudu, dok je istu djelomično usvojio i preinačio prvostupanjsku presudu (u točki II. izreke). Ujedno je rješenjem odbio žalbu podnositeljice u odnosu na točke I. i II. izreke te je u tom dijelu potvrdio prvostupanjsko rješenje, dok je istu djelomično usvojio i preinačio prvostupanjsko rješenje u odnosu na točku III. izreke.

U trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi postupak se u povodu revizije tuženika vodi pred Vrhovnim sudom pod brojem Rev x-998/17.

II. PRAVO VAŽNO ZA USTAVNOSUDSKI POSTUPAK

3. Mjerodavno pravo sadržano je u članku 29. stavku 1. Ustava.

4. Svoju odluku Ustavni sud obrazlaže sljedećim utvrđenjima:

4.1. DULJINA SUDSKOG POSTUPKA

Parnični postupak pokrenut je pred Općinskim sudom u Krku 20. studenoga 1997. tužbom podnositeljice radi utvrđenja da je zaključen ugovor o kupoprodaji nekretnina, radi poništenja ugovora o kupoprodaji, te radi uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja.

Ustavna tužba podnesena je 19. srpnja 2012.